

Протягом січня–лютого
у Затурцівському музеї
діятиме виставка витинанок

У Затурцівському меморіальному музеї В'ячеслава Липинського відкрилася персональна виставка вирізаних картин із паперу лучанки Олесі Ішук «Новорічна витинанка». В експозиції — витинанки традиційні (симетричні, однобарвні) та нетрадиційні (асиметричні й поліхромні). Це не перша персональна виставка молоді мисткині, у доробку якої понад 350 робіт. Частина з них нині експонується у Львові.

Луцький гурт записав
новорічну пісню

«ФлайзZza» потішила шанувальників святковою композицією «Новий Рік у Ріо!». У гурті кажуть, що вокаліст Олександр Іванов уже давно виношував ідею пісні. Згодом над текстом засіла й решта вокалістів, а от аранжування вперше реалізував у рамках гурту гітарист Слєп. Так само вперше у матеріалі команди зазвучав акордеон — на ньому загравав давній приятель групи Олександр П'ятачук. До слова, сингл увійде до збірки «Новорічні пісні 2014».

Народна
майстриня
вчила лучан
соломоплетінню

Гості Волинського краєзнавчого музею мали можливість відвідати майстер-клас із соломоплетіння, поспілкуватися з заслуженим майстром народної творчості України Марією Кравчук, придбати її роботи.

Атрибути до різдвяних свят виготовляли учні 4 класу школи №25 м. Луцька. Зробити невеликий святковий сніг виявилось не так і легко. Проте діти уважно виконували завдання пані Марії, помагали одне одному — і за годину заняття кожен мав готовий виріб.

Від завзятої малечі не відставали й дорослі, які, почувши про майстер-клас із соломоплетіння знаної майстрині, завітали до музею. Були навіть гості з закордону, зокрема Жасі Перейра з Бразилії. Хтось із дорослих уперше взяв до рук соломку, а хтось навчався нового у соломоплетінні. Бразилійка Жасі спробувала створити різдвяну зірку й ангела. І їй вдалося це зробити!

Марія Кравчук показала всім, як можна самостійно виготовити дідуха, «павука». Вона поділилася досвідом, коли краще збирати соломку, як її висушувати, сортувати, як підготувати до творчого процесу.

Студентка-дизайнерка невдовзі
запустить власну лінію одягу

Лучанка Ольга Шипелик цього року стала студентом-дизайнером року. Втім, це не головна її заслуга на дизайнерській ниві. Попри досить юний вік, дівчина відшила вже кілька самостійних колекцій одягу, двічі презентувала свою творчість на Lviv Fashion Week, а нині взагалі працює над власною лінією одягу.

Оля часто називає себе великою мрійницею, проте віри в себе й впевненості їй не позичати. Юна дизайнерка завзято розповідає всім, що матиме власну марку одягу, а може, навіть модний дім. Вступивши на факультет дизайну ЛНТУ, вона уже знала, що саме хоче робити.

— Я зразу всім казала, що буду модельєром. Дизайн одягу — не дуже популярний напрям у нашому університеті, більшість обирає дизайн інтер'єрів, але я саме в якості модельєра бачила себе у майбутньому, розуміла, що тут є перспектива для розвитку, — каже Оля.

Хоч як дивно, стати модельєром

дівчина в дитинстві не мріяла, попри те, що мама — швачка та рукодільниця. Школярка цілком серйозно готувалась опанувати професію журналіста. Але якось одна її подруга почала малювати, і це захопило Олю.

— Одного разу прийшла додому та сказала: мамо, я буду дизайнером, — пригадує дівчина. — Усі були в шоці. Рідних дивувало, що я почала малювати. Бо раніше до цього схильності не мала, більше того, близькі завжди мене налаштували, що маю бути такою ж рукодільницею, як мама, але мене це все зовсім не цікавило.

Свою першу повноцінну колекцію «У пошуках Трипілля» Оля Шипелик зробила, ще будучи студенткою другого курсу. З нею волинянка встигла побувати на конкурсі «Печерські каштани» у Києві. Далі була колекція «Нічна сторожа», навіяна образом сови. Саме з нею Ольга й поїхала на Lviv Fashion Week. Удруге тут дівчині довелося побувати, презентуючи весільну сукню в стилі Євро-2012.

Оля розповідає, що кожен показ — це як маленьке випробування, бо за кілька хвилин дефіле переживаєш більше, як при створенні одягу.

— Ти стільки працюєш над колекцією, а сам показ триває лише три хвилини... — ділиться Ольга.

— Але в цей час так хвилюєшся! А особливо, якщо це ще й конкурс, де зазвичай дуже багато дизайнерів і дуже мало моделей, ледве встигаєш їх переодягати. Але це такий адреналін, що просто неможливо зустрічі з такими ж, як ти, чого варті! «Нерозкручені» дизайнери — це молада кров, вони не заангажовані, не знають, що таке продавати, і не зацікавлені в цьому. Вони настільки креативні, що аж дивуєшся, наскільки люди кожного разу можуть робити все по-новому.

Остання колекція Ольги ще поки не бачила світ, можливо, дизайнерка покаже її на наступному Тижні моди у Львові. Вона створена за світловими мотивами.

— Ідея взяти за джерело натхнення для колекції саме світлянок народилася зовсім випадково, — повідала Ольга. — Влітку ми їхали на море автомобілем, я не спала, цілу ніч дивлячись у вікно, і мені вдалося прослідкувати за зародженням світлянка від самого початку. Ці різноманітні кольорові прошарки, картина, як сонце піднімається та розбиває хмари, просто вразили мене. Я почала пошуки в цьому напрямку, вивчала полотна художників, навмисне прокидалась о п'ятій ранку, щоб збагнути, який же він — світлячок.

Кропітка праця була не даремною, бо багаточисельні сукні нагадують не що інше, як ранкове небо.

— Коли ти займаєшся авангардним одягом, то працюєш над тим, щоби він вражав, був передусім мистецтвом, і зовсім не переймаєшся, куплять його чи ні, — пояснює дизайнерка. — Але зараз я почала роботу над власною лінією не авангардного одягу, тож доводиться задумуватися про те, щоб він мав попит, його хотілось одягнути, а не лише споглядати. Для мене це трохи важко, бо ж при цьому потрібно зберегти ще й власний стиль.

Оля по секрету розповіла, що взимку має з'явитись її перша колекція не авангардного одягу.

— Це буде одяг в етнічному стилі, щось таке з духом українських різдвяних традицій, — каже дівчина. — За основу обрано орнамент українських хустин. Колись я з бабусиною хустки пошила собі сукню, від якої усі були в захваті, тож зараз вирішила розвинути цю тему.

Це буде перший крок у розвитку власної лінії, надалі Ольга не планує обмежувати себе лише етнотемою.

— Я мрію про власний модний дім, можливо, цього ніколи й не станеться, але така ціль у моєму житті є, — каже модельєр. — Крім цього, хоч бути ще й художником та ілюстратором дитячих книжок. Тож, може, це буде новою сходинкою мого розвитку.

Ольга УРИНА

У Луцьку — різдвяні фестивалі

Уже традиційно під час новорічно-різдвяних свят у місті відбуватиметься багато цікавих заходів і подій.

Так, 12 січня на Театральному майдані об'єднанню проходить етнофестиваль «Різдво у Луцьку». Під час фесту відбудеться різдвяний ярмарок, де лучани зможуть посмакувати різноманітними святковими стравами, солодощами, придбати сувенірну продукцію, вишиванки, глиняний посуд тощо. А 14 січня пройде фестиваль вертепів «Із Різдвом Христовим!».

Традиційно в дні Різдвяних свят у Луцьку влаштовують таке дійство. Фестиваль вертепів започаткували для відродження та збереження традицій вертепного мистецтва, підвищення виконавського рівня аматорських колективів, збагачення їхнього репертуару. Дійство матиме формат конкурсу, переможців визначатимуть у чотирьох категоріях. Участь у фестивалі візьмуть творчі колективи закладів культури, навчальних закладів, громадських організацій і підприємств міста, родинні колективи.

На свята Львів
можна буде
побачити з
висоти пташиного
польоту

Головну вежу міста почали ремонтувати ще з літа. Сподівались завершити за три місяці, та під час реставрації повиязили проблеми, яких у проекті передбачити не могли. Тому й закінчили фасадні роботи лише перед Різдвом, вартість яких — 1 млн грн. Це приблизно половина кошторису і половина робіт. Решту завершать наступного року. Знавці історії тим часом розповідають: вигляд Ратуші бургомістри змінювали стільки разів, що у 1826-му добувалися до тріщини. Тоді вона поховала під собою вісьмох людей. На щастя, нинішні ремонтні завершені успішно. Хоч і було непросто. Майже кожний третій відвідувач туристичного центру хоче потрапити на Ратушу.

Гігантський дідух встановили у Тернополі

Різдвяний дідух-рекордсмен заввишки 8 м встановили у Тернополі в приміщенні академічного обласного драматичного театру імені Тараса Шевченка. А виготовили його у Тернопільському обласному еколого-натуралістичному центрі

учнівської молоді.

Важить сніп-рекордсмен понад 100 кг. Сплели його зі 8760 колосків різних злакових культур: пшениці, жита, ячменю та вівса, пише ІА ZIK.

Автор проекту — народний майстер України, керівник гуртків центру Ярослав Осадца. Дідух він збирав разом із педагогами та вихованцями центру. Знайшлася робота і для сім'ї народного умільця.

Кожна частина дідуха має своє значення. Його чотири яруси символізують пори року, які ще діляться на частини та відповідають кількості місяців, тижнів і навіть днів у році.

Автентичним атрибутом Різдвяних свят тернополяни та гості міста милуватимуться до 19 січня в приміщенні обласного драмтеатру.

Зазначимо, традиційні дідухи нині знову популярні в Тернополі. Їх навчають виготовляти на численних майстер-класах, продають на ринках.

На центральній площі міста — Театральної, де розмістився місцевий Євромайдан, теж встановили дідух замість новорічної ялинки.